

תאריך 14.1.2026

תמליל ישיבת מועצת העיר מן המניין מס' 19/14
ישיבה מיום ד' 14.1.2026, כ"ה בטבת תשפ"ו

נוכחים:

מר רונן פלוט	-	ראש העיר
מר אלכסנדר גדלקין	-	מ"מ ראש העיר
מר דוד שינאן	-	סגן ראש העיר
ד"ר שוכרי עואודה	-	סגן ראש העיר ללא שכר
גב' ענת טובול	-	חברת מועצה
מר אלכס גנטמן	-	חבר מועצה
גב' בלה בלון	-	חברת מועצה
מר חיים אמרון	-	חבר מועצה
מר מנחם גנדל	-	חבר מועצה
גב' אלה אידוב	-	חברת מועצה
גב' רינה בריל	-	חברת מועצה
ד"ר גטאס ראיד	-	חבר מועצה
גב' ברכה ברוב	-	חברת מועצה
מר חביב עודה	-	חבר מועצה
גב' למיס מוסא	-	חברת מועצה

מוזמנים:

מר עופר בן אליעזר	-	מנכ"ל העיריה
עו"ד מיטל רץ רויטקוף	-	יועמ"שית העיריה
מר בני קונפורטי	-	גזבר העיריה
הרב אמנון כהן	-	יו"ר המועצה הדתית
הרב ישראל ביטון	-	מ"מ רב העיר
כב' הרב הרצל ישעיהו		

על סדר היום:

1. פרידה והוקרה – רב העיר הרב ישעיהו הרצל שליט"א.
2. אישור ועדת כספים מיום 7.1.2026.
3. האצלת סמכויות לחתימה על יד ושם ומול עמותת עלמה לשנה.
4. אישור הארכת התקשרות עם ספק המזון אייל שלי.
5. אישור מתן מקדמות מתקציב תמיכות 2026.
6. פרוטוקול ועדת הנחות – לידיעה.
7. הודעות ראש העיר.

פרוטוקול

ר. פלוט, רה"ע: ערב טוב חברי מועצת העיר. ערב טוב כל הרבנים שנמצאים כאן. חלק גדול שיושבים מאחורי, מכובדים וביניהם כמובן חברי מועצת העיר ששירותי הרבה זמן את העיר ואת העיריה. מר לוי, תרים יד מר לוי, אל תקום. תרים יד. הנה הוא פה. לפי דעתי הוא היה חבר מועצת העיר 20 שנה ואני מאוד שמח לראות אותך פה בעירייה.

דובר: אני אוהב אותך.

ר. פלוט, רה"ע: אני אוהב אותך גם. היינו חברים. היינו שנינו, היינו ביחד, היינו חברי מועצת העיר אז בתקופות ההן הלא פשוטות. יושב פה אברהם ממך שהיה חבר מועצת העיר. אברהם, עשר שנים. תרים יד בבקשה. עוד רבנים גדולים שמגיעים ובאים. תודה רבה. והרבנים שנמצאים פה. יוסי טויסטר, איש יקר, גם היה חבר מועצת העיר. כל אחד היה מסייעה אחרת והיו זמנים. היו זמנים מאוד יפים. אנחנו התכנסנו כאן כדי לעבור על סדר היום כמובן, להצביע ולשמוע סעיפים של המועצה.

1. פרידה והוקרה – רב העיר הרב ישעיהו הרצל שליט"א

ר. פלוט, רה"ע: סדר היום הוא יהיה כזה, אנחנו קודם כל, קודם כל סעיף ראשון זה

להגיד תודה לכב' הרב, יו"ר המועצה הדתית, אמנון כהן, שנמצא פה. כב' הרב שנמצא פה ומר ביטון שממלא מקום הרב אריאל. כל החברים, כל מי שלא הזכרתי בשמו, כל החברים שנמצאים פה.

אני קצת מתרגש, זה נכון, מכיוון שלידי, כשאני מדבר על הרב כמוכן שאני אשים כיפה בכל הכבוד. 30 שנה כב' הרב שירת את העירייה, את העיר כולה ולהיות כל כך הרבה זמן במקום אחד שבסוף אתה מסיים ואתה לא מוצא שונאים, כולם חברים. בפוליטיקה זה לא קיים. בפוליטיקה אתה מיד או שיש לך חברים או שיש לך שונאים.

אבל אני רוצה לומר לך משהו. גם לי יש שונאים ואני אומר תמיד מתפלל לאלוהים שהשונאים שלי יישארו. אני מבקש שהם יישארו. באותו רגע שאין לי שונאים אני לא שווה שום דבר. כל עוד יש שונאים כנראה שזה בסדר, אבל יחד עם זאת אני מתפלל שהחרים יהיו לי פי 2 ופי 3. אם יש קומץ קטן של שונאים, בסדר, לגיטימי. ידברו, ישמעו אחד את השני, הכל בסדר.

מה שאתה רואה פה, כב' הרב, זאת בעצם מועצה ולא בכל עיר אתה יכול לראות דבר כזה, הצלחנו לגבש את כל החברים סביב העירייה, סביב העיר וכולם פה בקואליציה, אין לנו ב"ה אופוזיציה. כולם קואליציה אבל אני רק רוצה שתדעו שגם במצב כזה יש ויכוחים ויש אי הסכמות ויש דברים שאנשים מעלים, יש הכל. אתה לא חייב להיות בקואליציה או באופוזיציה כדי רק על כל דבר שייך או לא שייך להצביע נגד.

אז כשאני מדבר עליך ואתה 30 שנה שירתת פה את העיר, היית יחד איתנו. ב-10 שנים האחרונות שאני נמצא פה עוד מעט, עוד כמה חודשים אני 10 שנים אני אף פעם לא אשכח כמה שאנחנו רצנו ממפעל למפעל, ממקום עבודה למקום עבודה כדי לברך את התושבים, אם זה חג פסח ואם זה חג ראש השנה, כל החגים שהיו בדרך תמיד היינו צמד ורצנו ביחד.

ואני יכול פה להגיד לכם אמת, הוא תמיד רץ ראשון. אני תמיד אמרתי

לו כבי הרב לאט לאט. לא הספקתם להסתכל, הוא כבר היה שם. לא הספקתי לראות, הוא כבר היה שם.

כבי הרב, אני רוצה לראות אותך בן 90 מגיע לפה בע"ה ושכולנו ביחד מאחלים לך הרבה בריאות, הרבה הצלחה. אני רוצה שתדע ושתדע אמת וכל מי שאתה תשמע מכל אחד שים בצד, חשוב מה אני אומר, לא מה שאומרים עלי כי אתה בכל מקום תשמע, במיוחד בעירייה, רון אמר. המשפט הזה רון אמר זה פתיחה של שקר, כי אם אומרים רון אמר הוא כבר משקר, אבל אומרים רון אמר ככה, כי אם רון רוצה להגיד הוא יודע בדיוק איך להגיד. אבל כשרוצים להשתמש בשמי רון אמר. ולפעמים עושים בלגן בין החברים, הכל בסדר.

אני רוצה שאתה תדע תמיד כיבדתי אותך, תמיד אני אהבתי אותך, תמיד אני אכבד אותך בהמשך ותמיד אני אוהב אותך כי סך הכל בעבודה המשותפת שלנו תמיד ידעתי שיש לי על מי לסמוך.

חברים, אני לא יודע אם אתם בדיוק מבינים מה המשמעות של תפקיד רב העיר. לא בטוח שאתם יודעים. אבל רב העיר זה בן אדם שעובד 24 שעות ביום, גם באמצע הלילה מתקשרים גירשו אותה מהבית, התגרשו פה, התחתנו שמה, נולד פה, נולד שמה. בלגן, הכל מתקזז אצל הרב. סכסוך משפחתי, אצל הרב. צריכים לבדוק איזשהו דבר, באים, למי באים? לרב. אבלות, כל דבר.

ותמיד היה לי תענוג לעבוד עם בן אדם כזה כי אוי ואבוי בישוב שלנו שהוא לא ישוב פשוט, יש לנו עיר מאוד מורכבת, חברים. אני חושב שחברי מועצה יודעים, אני רוצה שכולם ידעו, יש לנו עיר מורכבת לא פשוטה. ממש לא פשוטה. ובמצב שאנחנו נמצאים בעיר לא פשוטה איזשהם טעויות של הרב אתה יכול לעשות פה בלגן שאלוהים ישמור.

תמיד ידעתי שיש על מי לסמוך, תמיד ידעתי שהוא תמיד ייתן עצה הכי טובה והדבר הכי חשוב שידעתי שרב שלנו תמיד ידאג לנוף הגליל. חברים, להתלהם, לחמם אוירה זה ככה, ובוודאי אם זה יוצא מפה של הרב. רב, מה שהוצאת מילה, שתיים, אי אפשר להחזיר. שאלוהים

ישמור.

אז הרב צריך להיות שקול, לא להתבלבל ולנהל את השיחה כי רוב האנשים מחשיבים, רוב האנשים חשוב להם מה אומר הרב והם גם חיים חיים שלהם עפ"י מה שנאמר מפיו של הרב.

אז אני רוצה להודות לך מכל הלב. אני רק רוצה שתדע אם אתה חושב לרגע שאתה התפטרת ממני או שאתה התפטרת מעיריה וזהו, אני מודיע לך אנחנו לא עוזבים אותך כל כך מהר, אנחנו צריכים אותך עוד הרבה שנים. אני רואה שרעייתך יושבת כאן, אישה מס' 1 בעיר. מס' 1 בעיר. איזו אישה ואיזה מזל יש למשפחה שלך שיש על ידך אישה כזאת. באמת. גם כשהיתה מנהלת בית ספר, גם כל ההישגים של הבית ספר, גם הכל ופשוט אין מילים. זאת משפחה לתפארת.

ולסיום, ואני עוד אדבר הרבה אבל לא היום כי יש לי ישיבת מועצה. לסיום אני רוצה לומר לך תמיד בשבילי אתה היית רב, תמיד אתה תהיה רב וכמובן שאני אקרא לך כל הזמן כב' הרב ואני אתן לך את כל הכבוד המגיע לך ואני רוצה שתדע שמגיע לך הרבה מאוד כבוד. אתה הרווחת את זה ביושר, אתה הרווחת את זה בעבודה קשה וכל מה שאני אומר ואני רוצה שהמשפחה שלך תשמע, אין הרבה אנשים כמוך. והרב הבא שיבוא, עם כל הכבוד, הוא יצטרך אצלך לקבל הרבה שעות נוספות, לשבת וללמוד ולראות איך עושים את זה, איך עושים את זה יותר נכון. איך הצלחת אתה להגיע לרמות כאלה שיש קונצנזוס מלא סביבך. איך הצלחת?

אז מכל הלב אני מאחל לך הרבה הצלחה. אני מאחל לך הרבה מאוד בריאות. הרבה בריאות. תהיה בריא לנו, כמו שאמרתי תזכור שלא תמיד, כי כל השיחה פה היא מוקלטת, כן? אם תרצה אחר כך סרטון 120 שקל אני אתן לך. זה הכל מוקלט. כל מה שאני אומר, כב' הרב, זה הכל מוקלט.

אז אני רוצה שתדע בגיל 90 אתה תשב על הכיסא הזה פה על ידי בריא ושלים וכולנו ביחד נמשיך לברך אותך לעוד הרבה הרבה שנים קדימה

וככה כל 10 שנים. עשינו בינינו הסכם. נגמר. עכשיו אני אבקש כמה מילים מאמנון, יו"ר המועצה הדתית, בבקשה. רק קחו זמן שאנחנו על זמן של מועצה כמה שיש, מה שתראה. בבקשה.

א. כהן:

אז קודם כל אני מצטרף לברכות של ראש העיר. כב' ראש העיר, כב' הרבנים החשובים שהגיעו לכבד את המעמד, כב' הרב שלנו, של העיר שתיכף אני אקריא את הברכה ככה במחשבה טובה עם הרב ביטון ניסחנו את זה יפה שמתאים כיאה לרב.

הרב, באמת אני מתפעם מהרב הרצל שהוא פה בקונצרט של כל הקהילות. כמו שראש העיר אמר פה באמת לא פשוט, יש הרבה דעות, יש הרבה, גם בתוך החרדים יש הרבה קהילות שכל אחד יש לו את הניואנסים שלו וכל אחד צריך למצוא את הנוסחה המתאימה לכל אחד, וכמו שיודעים אחד אתה נותן למישהו משהו, השני בא למה וצריך למצוא את, והוא עשה את זה על הצד הטוב ביותר, בחוכמה, ביראה ובאהבת ישראל, החל מילד קטן שהוא מדבר איתו בגובה העיניים שמזמין אותו למסיבת סידור שמעניקים לו פעם ראשונה בכיתה א', והחל מבן אדם הכי מבוגר הוא מדבר איתו בגובה העיניים. והוא הולך, הולך לבית ספר, הולך נותן מעצמו כל הזמן. יהודי מיוחד, איש מיוחד, בנו של רבי מלובביץ' שזה כמו ממשיך דרכו של רבי אהבת ישראל, אנחנו באמת מודים.

זה גיל, אם לא היית עד ביאת המשיח ממשיך בתפקיד שלך. אתה ראוי לתפקיד הזה, אבל אנחנו לא קובעים את הדברים וככה נכפה עלינו. וכמו שאמר ראש העיר אנחנו לא נפרדים, המשרד שלך פתוח, מתי שכבודו רוצה יבוא לקבל קהל, אנשים רוצים אתכם, רוצים לשמוע שאלות, זוגות שרוצים להתחתן רוצים לבוא להתייעץ עם הרב. אז המקום תמיד תמיד פתוח לכב' הרב, יכול לבוא מתי שהוא רוצה.

אנחנו ככה הבנו ברכה עם תעודת הוקרה, ככה אני אראה לכולכם, תעודת הוקרה מיוחדת מיוחדת שהכנו לכב' הרב. אני אקריא אותו. אנחנו בחודש טבת תשפ"ו, מועצה הדתית נוף הגליל. תעודת הוקרה

מוענקת בזאת לשם ולתהילה למורנו ורבנו הרב הגאון ישעיהו הרצל שליט"א, רב העיר נוף הגליל, על שלושה עשורים של הנהגה רוחנית. הובלת צביון ומוסדות הדת והרבצת תורה בעירנו נוף הגליל. היותך מגדלור של תורה וחסד, על האוזן הקשבת לכל אדם במאור פנים ובחוכמה הורית לנו דוגמא אישית, נועם הליכות. פירות עמלך כבר ניכרים בכל פינה ואתר וזכויות הרבים האלו ניצבות עבורך בגאון. בברכת עוד הנהון בשיבה ושנים ורעננים יהיו. בהערכה רבה מיו"ר המועצה, ממני וחברי ועובדי המועצה הדתית. פה אנחנו מציינים והחותמת את ה-30 שנות פעילות החל מתשנ"ו-תשפ"ו, 1996-2026. תודה רבה, כב' הרב.

(מחזאות כפיים)

א. כהן:

עוד מילה אחת. אנחנו מברכים בברכה את הרב ישראל ביטון שהוא מעל 40 שנה בעיר, הוא גם מוותיקים, מייסדים של העיר ברוחניות. כל מערך הכשרות, נישואין, הוא המנהל שלנו. כרגע הרבנות הראשית החליטה, יש לו הסמכה לרב העיר אז הוא ממלא מקום של הרב שלנו, אז כל השאלות אם צריך, אז אין ואקום, הרב ביטון איתנו ממשיך את הדרך בינתיים עד שימנו, אם ימנו מתי שהוא שהקב"ה יקבע. תודה רבה.

ר. פלוט, רה"ע:

סליחה, מר ביטון, כמה מילים.

י. ביטון:

כמובן ברשות בעל הבית, ראש העיר, ברשות רב העיר. האמת שהיום הרב הרצל עלה בדרגה. מה הדרגה? שיש לו ממלא מקום. כמו שלראש העיר יש ממלא מקום וראש העיר נשאר, נכון? אלכס, זה לא מוריד מכבודו של ראש העיר, אז גם עכשיו לרב העיר, הרב הרצל עדיין רב העיר ויש לו ממלא מקום.

אז גם אנחנו רוצים לברך אותו ולהודות לו. כמובן שאני זכיתי להיות פה גם בסיום כהונתו של הרב אבוחצירא זצ"ל, ויבדל לחיים ליוויתי גם את הבחירה של הרב הרצל, ריכזתי אז את כל הועדה וב"ה כמו שאמרו פה, אני רק לא רוצה להאריך, שאנחנו ב"ה עובדים 30 שנה

ביחד בנועם הליכות.

מעולם לא היה ויכוחים בתוך המועצה הדתית בדברים, לא בינינו למרות שאנחנו נושקים לתפקידים שיש בהם הרבה דברים, אבל הרב הרצל ברוב התבונה שלו, ברוב החוכמה שלו לדעת לנתב עיר, כמו שאמר ראש העיר, מאוד מורכבת, עוד בשנות ה-90 בעיקר כשקיבלנו פה את כל עולי בריה"מ והיו הרבה, כל מיני דברים לברר ולסדר והיה חוסר הבנה וחוסר תקשורת והרב הרצל ידע בחוכמה איך לנתב, איך לנהל. היה לנו גם את היהודים שבאו מאתיופיה שגם כן את כל הדברים, וזה הרבה הרבה דברים, הרבה קשיים יש לנו פה בעיר.

העיר גם מעורבת, גם עיר לא יהודים וגם כן איתם מצאנו שפה, מצאנו לשון, גם כן לתת להם שירותי כשרות, גם המגזר הערבי הוא מקבל גם שירותים מהמועצה הדתית. צריך לדעת את זה, זה לא רק המגזר היהודי, כי המגזר הערבי גם מחזיק עסקים וצריך לתת להם גם שירותי כשרות כי הם מוכרים למגזר היהודי.

וב"ה מעולם בנוף הגליל לא היה שום דבר של ויכוח בין עדות, בין קהילות, בין מגזרים, בין דתות מהסיבה הזאת, מהסיבה שהרב הרצל התווה את הדרך להנהיג את כל בצורה על מי מנוחות, לקבל כל אדם ולהסתכל על כל אדם בעיניים הנכונות, לראות את האדם.

החסידות אומרת אם אדם רוצה לדעת מי הוא, תסתכל שהשני זה אתה. איך אתה יכול לדעת מי אתה? לפי ההשתקפות שהשני מסתכל עליך. אז אם אתה דואג לשני אז הוא מסתכל עליך נכון ממילא, אז גם אתה נהיה אתה.

אני לא רוצה להאריך, אני ראיתי שיש לכם פה עוד סדר יום ארוך, אז אני רוצה לברך את הרב הרצל לאורך ימים כשנים ב"ה יתברך, וכמו שאמר רבי אמנון שהרב הרצל עדיין איתנו, עדיין ימשיך לבוא למועצה הדתית, יענה לשאלות. הוא יכול גם ללכת להרמות כוסיות עם ראש העיר, להעסיק אותך קצת עוד, יעזור בזה שבכל הדברים לאורך ימים ושנים. אמן ואמן.

ר. פלוט, רה"ע:

בשם המשפחה האחרון שיברך זה החתן, הרב רוזן בבקשה. קצר. בבקשה.

הרב רוזן:

ברשות מורי וחמי המרא דאתרא, הרב הגאון הרב הרצל שליט"א, ברשות ראש העיר היקר, רוזן. סגן ראש העיר, חברי מועצת העיר, ראש המועצה הדתית, אמנון. הרב ישראל ביטון. זה מעמד מאוד מרגש, מעמד מאוד מיוחד וגם בשם המשפחה אנחנו רוצים להודות לראש העיר, לראש המועצה הדתית ולומר לכולם ובראש ובראשונה למורנו ורבנו הרב, משה רבנו אנחנו קוראים עליו בפרשת השבוע שעבר, פרשת השבוע הנוכחית וגם בהמשך, משה רבנו זה הדמות האגדית של המנהיגות היהודית ופעם כשבאו אל הרבי מלובביץ' ואמרו לו הגיע הזמן שתוריד קצת הילוך, אתה כבר הגעת לגיל, הרבי התבטא ואמר אתם יודעים באיזה גיל משה רבנו התחיל את המנהיגות שלו, בגיל 80. בגיל 80 הוא רק התחיל.

ב"ה שזכינו שהרב בשיא כוחו ופריחתו ועוד הרבה שנים יתן לעיר כהמרא דאתרא, כרב העיר, הרב עונה לשאלות. אני רואה פשוט כשאני נמצא אצל הרב זה פשוט, אני לא יכול להבין איך הוא יכול לעמוד בקצב של השאלות ושל הדברים, נאחל לרב שכמו משה רבנו מגיל 80 והלאה ימשיך ויפרח וימשיך להנהיג את העיר והכל יהיה מתוך שמחה. וכמו שהרבי תמיד אמר, הרבי מלובביץ' אמר שרב אין לו קצבה, רב ממשיך לתמיד. כשדיברו בהגבלות שנים הרבי אמר אז נכון, יש חוק במדינת ישראל, יש הגבלות, אבל זה הכל רק בעניינים שקשורים למשכורת וכך הלאה. הרב ממשיך וימשיך. נאחל לרב הרבה בריאות, אורך ימים ושנים טובות ונקבל את המשיח במהרה. אמן.

ר. פלוט, רה"ע:

תודה רבה. חברים, קודם כל תודה רבה. קודם כל חברי מועצת העיר, מי שירצה לברך, בבקשה וברכה קצרה כמובן. חבר מועצה חיים, בבקשה. עוד פעם רק בקיצור. בבקשה.

ח. אמרון:

האמת שקשה מאוד לקצר אבל, אני רוצה להגיד תודה רבה באופן אישי לכב' הרב שמאז שהגעתי לעיר לפני קרוב ל-14 שנה הרב קבע לי

את המזוזה בדירה הראשונה שבה התגוררתי. היתה זכות גדולה בשבילי. הרב ליווה אותנו במשך כל השנים האלה וימשיך ללוות אותנו. הרב היה זמין לכל שאלה, לכל אירוע.

הזמנים היחידים שהרב סירב לבקשה זה כשהרב היה בשמחה של נכד או כשהרב היה בחוץ לארץ. אבל תמיד הרב היה מגיע לאירועים שלנו, גם של הפעילות שאנחנו עושים וגם של המדרשות ובתי המדרש, גם לתושבי הר יונה וגם לתושבים בכלל בעיר עצמה.

אז הכנתי פה איזה משהו קטן כדי באמת להוקיר את הרב. אני רק אקריא את הברכה שכתב עמיתי, ראובן, גם תושב העיר מזה 5 שנים. איש תבונה ויראה, תורתו אמת ודברו נעים וברור. שורשיו נטועים בהרי הקודש וענפיו נושאי פרי טהור, בעונה יתהלך ובישוב הדעת לשקול דין וצדק ואור, אהבת ישראל חתומה בלבו חותם צור לדור ודור. קולו דממה דקה אך פועלו רב ועצום לאין שיעור, בו נתקשרו מסורת אבות ודרך ישרה לעם סגול וקדום. זכותו סוככה על קהילתו בסוכת שלום ואור צחור. יהי רצון מלפני שוכן מרומים שיאריך ימיו בטוב ובנעימים. אמן.

ר. פלוט, רה"ע: יפה מאוד. תודה רבה.

(מחיאות כפיים)

ר. פלוט, רה"ע: חברים, מי עוד בבקשה מחברי מועצה? ברכה בבקשה.

ב. ברוב:

כב' הרב, אני, אף אחד בטח לא יודע פה, מעטים יודעים, שרב היה גם רב של הסוכנות, היה בנצרת עילית בשנות ה-70 והגענו בשנות ה-70 לא הכרנו שום דבר, הגענו ישר משדה תעופה לנצרת עילית למעון אקדמאים. ואחרי יומיים, היה יום שישי והיה קבלת שבת ופעם ראשונה בחיים ראיתי איך עושים קבלת שבת ושמענו דברים, פעם עם מתורגמן. כמה דברים הוא כבר אז למד ברוסית ומאז אחרי שנה אני עבדתי גם בסוכנות ועבדתי ביחד, ביחד קלטנו עובדים חדשים, עשינו קבלות שבת ביחד. ואחרי כמה שנים פתאום אני שומעת שיש לנו רב חדש וכב' הרב של נצרת עילית כולם הולכים להכיר, ואני אומרת אני

מכירה את הרב.

לא, לא, הוא הגיע מכפר תבור, את לא מכירה. אני כן מכירה ואני יודעת מה הוא יכול לעשות ומאז הוא מלווה אותי, אני מלווה אותו. וכב' הרב, הרבה בריאות ותמשיך כמו שאתה עד עכשיו, כולנו אוהבים אותך.

ר. פלוט, רה"ע: תודה רבה. מי עוד, חברים? אלכס.

א. גדלקין: אני מגדיר את זה כמסיבת לא פרידה ולא כלום, יום הולדת.

(מחיאאות כפיים)

א. גדלקין: אני חושב שאני איתך כבר הרבה שנים ורון תמיד היה אומר ב-10

שנים שאתה באמת רץ. תמשיך לרוץ בכל האירועים, בכל המסיבות, שתחיה פה הרבה מאוד שנים והדלת שלך תמיד כמו שהיתה פתוחה עם כוס תה, תפגוש עוד הרבה אנשים גם אצלך בבית וגם במשרד. שיהיה לך הרבה מזל טוב.

ר. פלוט, רה"ע: תודה רבה. כן, דוד.

ד. שינאן: אני אגיד בקצרה שאני מכיר את הרב עוד מאז שהייתי ילד, הוא לא

השתנה מאז, תמיד רץ לכל מקום ותמיד כשהוא מדבר יש לו את הקטע הזה בגימטריה שהוא תמיד מפתיע את כולם באיזושהי הברקה כזאת, כולם מחכים לזה. ובאירועים בשנתיים האחרונות שהייתי הולך איתו, תמיד כשהיו נותנים לי לדבר אחריו הייתי אומר מה נשאר להגיד. תמיד הרב היה מדבר וכבר לא היה נשאר להגיד שום דבר חכם אחריו. אז באמת אחד האנשים הכי חכמים ומבריקים שהכרתי.

ואני מאחל לך חוץ מהבריאות שאיחלו לך פה, שתמיד תישאר חד ומבריק ומצחיק ותשמור גם על הצחוק וגם על הבריאות וגם על המשפחה.

ר. פלוט, רה"ע: חברים, מי עוד? חברי מועצה. מר שוכרי בבקשה.

ש. עואודה: כב' הרב הרצל, אני בתור גוי של העיר, בתור בן האוכלוסיה הערבית,

אני א' מודה לך על הסובלנות שלך ועל העשייה שבאמת הקדשת לחבר בין אוכלוסיות שונות, למרות כל השוני והוא נמצא והצלחנו בכל

התקופה הזו לשמור על העיר שקטה. וזה אחד המסרים שאני מקווה שממלא מקומך וגם מי שייבחר בהמשך ישמור על המסורת הזו. אני בתור רופא ועל ידי עוד רופא ועוד רוקחת והר"ח שלנו היום נעדר, אז בשם האוכלוסיה הערבית אנחנו מאחלים לך קודם כל בריאות. ודבר נוסף אני רואה, אני רופא מינהל של אחד קופות חולים שאתה משויך אליה, אני רואה את השם שלך תמיד מאשר, לא קורא אפילו כי אני יודע שמגיע לך. אז הרבה בריאות ויישר כוח.

ר. פלוט, רה"ע:

תודה רבה. מר גנדל, בבקשה.

מ. גנדל:

באמת רק להצטרף לכל הברכות לרב ורק להזכיר שהרב נשאר באותה עיר והיה רב של שני ערים במקביל, נצרת עילית ומיד אחר כך נהיה רב של נוף הגליל שזה היסטוריה, אני לא חושב שהיה עוד כזה מקרה בארץ.

(מחיאות כפיים)

ר. פלוט, רה"ע:

תודה רבה. יש עוד מישהו? טוב. אז אני רוצה להודות לכולם. ועכשיו כב' הרב, בבקשה.

ה. ישעיהו:

שלום לכולכם. כב' ידידי היושב לידי תמיד, ראש העיר, רונן פלוט. הרב אמנון, מנהל מועצה דתית. הרב ישראל ביטון שמאז בואי לכאן אנחנו עובדים יחד. חתני שדיבר עם המשפחה, עם האישה, עם הילדים שלי שהגיעו מכמה מקומות בארץ ושנמצאים איתי כאן, נמצאים איתי כאן חברים שלפני 30 שנה כשאני הגעתי לעיר לא היתה נראית העיר כזאת. היתה עבודה לא פשוטה, קשה לי לתאר לכם. עבדתי אז עם ראש העיר מנחם אריאב. אני חושב שנבחרתי להיות רב העיר נדמה לי שרונן היה גם בחברי מועצת העיר שאישרו את זה.

ב. ברוב:

כן, גם אני הייתי.

ה. ישעיהו:

אז נמצאים כאן ותיקים, יוסף טויסטר, יעקב מרקוביץ' וממן, מרדכי לוי. מרדכי לוי היה בא אלי לשיעורים בבית שלי וכל המשפחה, ומשפחות שישבו כאן איתי היום, יש בית כנסת, בית כנסת הגדול, בתי כנסת אחרים. ברכה, מעון אקדמאים הייתי הרב של העולים שם

בזמנו.

כן.

ב. ברוב:

ה. ישעיהו:

אז בעצם אין לי מה לדבר כי אני רציתי להגיד שיש לי מסיבת יום הולדת היום, אבל יום הולדת שלי היה שבוע שעבר יום חמישי, אבל היום יום חמישי הזה היה יום הברית שלי, ויום הברית שלי גם מזל טוב.

כמו שציין חתני בדיוק בפרשת שבוע אתמול קראתי ומשה בן 80 שנה ואהרון בן 83 שנים בדברם אל פרעה מלך מצרים. משה רבנו הראה לנו אם בגבורות 80 שנה. בן 80 שנה לגבורה. הוא הראה את הגבורה שיכול להיות והראה את זה בצורה נפלאה, היה לו עסק עם פרעה מלך מצרים וכל המקומות שהלך עם מטה אלוקים בידו, גילה אלוקות בעולם והתחיל בגיל 80 שנה. אז ב"ה נשתדל להמשיך.

אני רוצה להגיד שתי נקודות שאני אומר תמיד ועל זה אני מסיים. הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד. יחד ראשי תיבות יש חילוקי דעות אבל שבת אחים, צריכים לשבת יחד. היום זה יחד, אין חילוקי דעות. זה עתיד לבוא כשתהיה הגאולה שלמה וכל העולם כולו יכירו בקדוש ברוך הוא, בורא עולם, כתוב בתנ"ך והיה ה' למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. אחד זה ראשי תיבות אין חילוקי דעות. אז לא יהיה חילוקי דעות.

דבר נוסף, אני בין אלו שחס ושלום אין אצלי כפיה, אין לי כפיה דתית. כן יש כיף יה, שיהיה לכולם כיף עם הקדוש ברוך הוא ואהבת ישראל שאגב אני אוהב את כולם, מכבד את כולם, משתדל לקבל את כולם. וכל מי ששאל אותי שאלות עניתי לו. לא תמיד אולי מצא חן בעיניו, הרי יש מי שלא שאל, יש לו בלב ולא שאל אותי איני אחראי על הדברים האלו. אבל מי ששאל אותי אישית זכיתי לענות לו באיזה כיוון שהיה. אני ב"ה אמשך לעזור ולשרת והקדוש ברוך הוא יעזור לי שיהיה לי הרבה כוח ושיחד עם הציבור הנפלא הזה, יחד עם ראש העיר היקר, רונן. עם אמנון, המועצה הדתית, היקר. עם ישראל ביטון היקר,

כל הילדים שלי וכל המשפחה, כל צוות העיריה שנמצאים כאן, שדיברו כאן, שבירכו, שלא בירכו ורוצים לברך, כולם יתברכו מהקדוש ברוך הוא. שיהיה לכולם רק בריאות טובה, פרנסה טובה וגאולה שלמה.

(מחיאות כפיים)

ר. פלוט, רה"ע:

אני רק רוצה שכולם ידעו ויש כאלה שידועים, שבחנוכה, כשהיתה חנוכה אנחנו 69 שנה לעיר ונכנסנו ל-70 שנה. אנחנו נחוגג 70 שנה לעיר ובחנוכה כמובן שנעשה טקס יקיר העיר ובא לי עכשיו רעיון, כמובן זה לא בסדר היום, אני לא יכול להעלות אבל אני אגיד לכם מה הרעיון כדי לישיבה הבאה, שלישיבת מועצת העיר אני אמליץ לחברי מועצת העיר שנבחר ברב שלנו בטקס שיהיה בחנוכה בחודש דצמבר, נובמבר, מתי שזה יהיה, שהוא יקבל תואר יקיר העיר של נוף הגליל.

(מחיאות כפיים)

ר. פלוט, רה"ע:

הוא הראשון שאני הולך להביא את ההצעה. אני מקווה נקבל רוב, אולי פה אחד של כל החברים שהם יתמכו. דבר שני ואחרון, עם זה אני רוצה לסיים כי חבריי רוצים לדון פה על דברים אחרים, אני ישבתי פה עם מספר חברים ואמרנו טוב נו, אנחנו נעשה פה איזשהו טקס מאוד יפה עם כל החברים שיבואו שיכבדו את הרב והכל, אבל מה אני נותן? הוא בסדר, ידעתי שהולכים לעשות פה תעודה מאוד יפה, באמת עשיתם תעודה יפה.

גם אני אעשה תעודה. ראיתי חיים עשה תעודה, אפילו עם תמונה של הרב, משהו יוצא מן הכלל. אמרתי כב' הרב, מה אני נותן לך? איזה תעודה אני נותן לך? ואז אני אמרתי ככה, התחלתי לחשוב ואני אומר מה נתתי בכלל בעשר שנים האחרונות? אז יש מה שנקרא מפתח העיר שמי שקיבל אותו פה היו שניים, שלושה אנשים. לא תושבי העיר, ביניהם נשיא המדינה הרצוג, ואם אני לא טועה היה, אם אני לא טועה אבל היה גלנט שהוא קיבל, אם אני לא טועה גם היה השר אלי כהן. זהו. זה מה שקיבלו מפתח העיר.

ואז אני אמרתי לעצמי על מנת שאתה לא תחשוב, לא תחשוש כל פעם

לפתוח את העיר ולסגור או להרים טלפון ולשאול ראש העיר, אני יכול לקבל, אני לא יכול להיכנס, מתי להיכנס? אני נותן לך מפתח אישי שלך, מתי שתראה להיכנס אל תשאל אף אחד, תכנס יום ולילה. רק אתה תבטיח לי שהוא יהיה אצלך הרבה מאוד שנים ושאלוהים ישלח לך הרבה בריאות.

(מחיאות כפיים)

ר. פלוט, רה"ע: מכל חברי מועצת העיר, בשם כולנו, לך כב' הרב, כמו שאמרתי קודם, הרבה הרבה בריאות.

ה. ישעיהו: תודה. תודה רבה למברך ומתברכים. אני מברך את מי שהיה גר בנצרת ושגר היום בנוף הגליל שכולם יתברכו.

ר. פלוט, רה"ע: תודה רבה.

(מחיאות כפיים)

ר. פלוט, רה"ע: חברים, תם הטקס. מתחילים ישיבת מועצה.

(הפסקה)

ר. פלוט, רה"ע: אני רוצה לפתוח ישיבה 19/14 שמתקיימת היום 14.1.2026, השעה שבע, כבר רבע לשמונה עוד מעט. אנחנו כבר אחרי סעיף מס' 1.

2. אישור ועדת כספים מיום 7.1.2026

ר. פלוט, רה"ע: ואנחנו עוברים לסעיף מס' 2, אישור ועדת הכספים מיום 7.1.2026. מישו רוצה לשאול שאלות, בבקשה.

מ. גנדל: שני דברים. אחד, יש פה צורך ספורטיבי הקמת טריבונות.

ר. פלוט, רה"ע: שוב.

מ. גנדל: צורך ספורטיבי הקמת טריבונות. איפה זה? מה זה?

ר. פלוט, רה"ע: אוקי.

מ. גנדל: ואותו דבר על הסחבק איפה זה.

ר. פלוט, רה"ע: אני אענה. בקשר לטריבונות מדובר במגרש כדורגל. במגרש כדורגל החדש יש שמה טריבונות חדשות ויש חלק טריבונות לא חדשות. ויצא קול קורא של משרד הספורט והתרבות וזכינו שמה בטרביבונות, לכסף

בטריבונוט וזה חלק יהיה מאותם הטריבונוט שיש באצטדיון.

יש לנו היום, כרגע, בעיה מכיוון שאין טריבונוט שאנחנו רוצים להשלים, אי אפשר באצטדיון הזה לעשות משחקים בינלאומיים. אפשר לעשות משחקים שהם משחקים של המדינה, אבל אם באה קבוצה שהיא מחוץ לארץ וזה לא מדובר סתם במשחק ידידות אלא משחק תחרותי, אי אפשר לעשות את זה שם.

אז אנחנו זכינו, כבר זכינו. ניקח את הכסף, ב"ה נמצא את העיתוי כי גם צריכים למצוא עיתוי ולדעת בדיוק מתי לעשות את זה כדי לא להפריע לליגה. יש לנו שתי קבוצות כרגע בליגת על. יש לנו קבוצה אחת בליגה לאומית. אתה צריך שזה יהיה בדיוק בעיתוי שלא נפריע אחד לשני. זה דבר ראשון.

דבר שני ששאלת סחבק, אנחנו כרגע, אנחנו כתבנו גם למשרד הספורט כי גם שם היה קול קורא וזכינו בסחבק, אז אנחנו ציינו שהמקום יהיה איפה שהיתה פעם בריכה פתוחה. לא בטוח שזה יהיה שמה מכיוון שיש שמה תשתיות, דיברתי עם מהנדסת והיא אמרה לי שהתשתיות הן לא פשוטות, העלות של תשתיות הן כבדות מאוד. אז קודם כל זכינו. ברגע שזכינו נמצא לעצמנו אולי מקום אחר איפה שיותר נוח שנוכל להקים. אם יש עוד שאלות, בבקשה.

ח. אמרון: רציתי לשאול מה זה הבקשה לפתיחת תב"ר הקמת מסעדה מרחפת. בסעיף ט' בקשה לפתיחת תב"ר חדש הקמת מסעדה מרחפת. מה זה הדבר הזה?

ר. פלוט, רה"ע: אוקי. בבקשה בני.

ב. קונפורטי: אנחנו מקימים כחלק מהפרויקט של שדרוג של הפארק בנוף פארק יש הקמה כרגע של מסעדה שהיא נקראת מרחפת כיוון שהיא עומדת כביכול תלויה מעל הצוק. התחלנו את הפרויקט עם כספים של משרד נגב גליל, עכשיו אנחנו מסיימים, זכה זכין במכרז להפעלת המסעדה וזה כספים להשלמה. כדי להשלים אותה אנחנו צריכים את ה-2,1 מיליון שקל האלה. המסעדה תושלם כנראה בחודש הבא, תיפתח

לציבור.

העיריה דרך החברה לפיתוח שלה תזכה בהכנסות שכירות שזה 32 אלף שקל לחודש כמובן, מינימום, או 6 אחוז מהמחזור, לפי הגבוה של המסעדה וכמובן תיתן לנו הכנסות נוספות,

ח. אמרון: זאת אומרת שהעירייה מקימה כדי לקבל הכנסות.

ב. קונפורטי: זה למעשה נכס, כן, נכס כלכלי שישרת את הציבור,

ח. אמרון: לא, אני מחר אפתח מסעדה העיריה לא תעזור לי.

ב. קונפורטי: היית יכול לגשת למכרז והיית יכול לזכות.

ר. פלוט, רה"ע: יש פה כמה מטרות. כמו שבזמנו בקדנציה של מנחם אריאב הוא הקים מסעדה, המסעדה הזאת שליד ההסתדרות פרנג'ליקו, זאת המסעדה. גם חברה כלכלית מפעילה אותה. כי מה היה הצורך אז? לא היו מסעדות.

אתה יודע, היתה תקופה פה בעיר ואני זוכר את התקופה הזאת, כל מסעדה שהיו פותחים אחרי חודשיים, שלושה היתה נסגרת. זאת תקופה ארוכה מאוד שכל המסעדות שיש בעיר כולן עובדות, גם פה מול הרים, גם איפה שדויטש סנטר וגם פה על יד הפארק וב"ה אנחנו רוצים שיבואו הרבה אנשים, הרבה תיירים ושכלולם יהיה טוב ב"ה.

להגיד לך משהו? חסר לי מאוד מסעדה כשרה. מאוד חסר לי. אז אני מחכה למישהו שיבוא אלי. איפה הבעיה? בעיה מאוד קשה, שהיא לא עובדת שיש-שבת ובדרך כלל אנשים באים בשישי-שבת הכנסות, וזה אתה יכול לשאול פה, יש כבר מסעדה כשרה, כן? שלא פשוט להם. ממש לא פשוט להם. שוב בגלל שיש-שבת. אבל יחד עם זאת אני מאוד מעונין ויש פה כבר מספיק ציבור כדי לפתוח מסעדה כשרה. אני מקווה שזה יהיה.

ח. אמרון: חשוב לציין שיש מסעדה כשרה של בני המנשה ברמה גבוהה.

ר. פלוט, רה"ע: כן. נכון.

ח. אמרון: גם אוכל, גם ניקיון.

- ר. פלוט, רה"ע: חברים, אני מסכים במאה אחוז.
- ח. אמרון: גילוי נאות, אבא שלי נולד בכלכותא, אבא שלי הודי,
- ר. פלוט, רה"ע: מה אתה אומר?
- ח. אמרון: אז המאכלים מאוד מאוד טעימים.
- ר. פלוט, רה"ע: עוד צרה. עכשיו הוא יגיד לבני מנשה חבר'ה, אני שלכם. יתחיל לעשות בלגן עם בני מנשה. אתה ואנחנו מאותו הכפר, וואו. אז מסעדה שהיא רוסית יש פה גם, אני שמעתי שיש פה גם. גדלקין לא מגלה את המקום, אבל יש פה. טוב, אז מי בעד בבקשה? נא להרים את היד. פה אחד.

3. האצלת סמכויות לחתימה על יד ושם ומול עמותת עלמה לשנה

- ר. פלוט, רה"ע: בבקשה גב', סעיף הבא.
- עדן: הנושא השני הוא האצלת סמכויות לחתימה על יד ושם ומול עמותת עלמה למשך שנה.
- ר. פלוט, רה"ע: אוקי. אז אני יוצא החוצה. ביקשתי מהיועצת המשפטית להזכיר לי, היא כרגיל לא הזכירה לי.
- עו"ד רץ רויטקוף: אני עוקבת אחר כך, אדוני ראש העיר. אני בטוחה שאתה חד מספיק לזכור בעצמך.
- ר. פלוט, רה"ע: שאני חייב לצאת החוצה.
- א. אידוב: גם אני?
- ר. פלוט, רה"ע: למה את?
- א. אידוב: עמותת עלמה.
- ר. פלוט, רה"ע: בוודאי. בואי, בואי החוצה.
- ע. בן אליעזר: טוב. מכיוון שאנחנו מתעתדים לחתום על הסכם יחד עם יד ושם,
- א. גדלקין: לצורך הפרוטוקול דוד שינאן, כי הכל מוקלט. דוד שינאן, רונן פלוט ואלה אידוב יצאו מאולם הישיבות.
- ע. בן אליעזר: אנחנו מתעתדים לחתום על הסכם עם יד ושם להפעלת מרכז חינוכי ליד ושם בנוף הגליל והצגנו את זה במליאת המועצה ומכיוון שרון

הוא דירקטור ביד ושם, ממלא מקום יו"ר, הוא לא יכול להיות שותף לתהליך הזה. אנחנו רוצים להסמיק את אלכס גדלקין, מ"מ ראש העיר, לחתום על ההסכם. זה מול יד ושם.

עמותת עלמה זה יפוי כוח לשנה, האצלת סמכויות בגלל שיש פעילויות שבהן רעייתו של ראש העיר היא עוסקת שמה בפעילות, כדי למנוע חס וחלילה ניגוד עניינים מבקשים להסמיק גם פה ולהאציל את הסמכות לחתימה על הסכמים וכדומה על מ"מ ראש העיר, אלכס גדלקין. מי בעד? פה אחד. תודה.

א. גדלקין: לצורך הפרוטוקול כולם חזרו לאולם המועצה אחרי הצבעה.

4. אישור הארכת התקשרות עם ספק המזון אייל שלי

עדן: אישור הארכת התקשרות עם ספק המזון אייל שלי.

עו"ד רץ רויטקוף: אני אסביר. אנחנו מדברים על ספק הזנה למסגרות צהרונים, גנים ובתי הספר בעיר. בינואר 25 אנחנו ביקשנו מהמועצה לאשר התקשרות שלא במסגרת מכרז מאחר וכמה מכרזים שיצאו לא נשאו פרי ולא הצלחנו לאתר, לא הגישו הצעות ונאלצנו להתקשר שלא במסגרת מכרז.

החלטת המועצה לאשר את ההתקשרות הזאת היתה בינואר 25, כאשר היא ניתנה לטובת אותה שנת לימודים, זאת 25, ספטמבר 25. ביקשנו אורכה נוספת כיוון שלא הצלחנו במכרז נוסף שיצא לקבל הצעות. האורכה הזאת ניתנה עד פברואר.

לאחרונה יצא מכרז ורק בימים האחרונים התקבלה החלטת הועדה. הוגשה במסגרתו הצעה אחת שלא הוכרזה כהצעה זוכה מטעמים שונים. ולכן אנחנו מבקשים עד שנחליט איך,

ג. ראיד: בגלל שהמציע נמצא רחוק בפתח תקוה.

עו"ד רץ רויטקוף: אין בעיה. זה לא טעמים לא לגיטימיים. טעמים שונים,

ג. ראיד: אבל צריכים להסביר.

עו"ד רץ רויטקוף: פרוטוקול הועדה נמצא בפני כולם,

ג. ראיד: לא, סליחה. פרוטוקול ועדת מכרזים לא מפיצים למועצה. לכן צריכים לדעת,

עו"ד רץ רויטקוף: לא, לא. אני אומרת שמי שמבקש יכול לקבל אותו, ועדיין אני מקבלת את ההערה.

ג. ראיד: אבל תקבלי את ההערה.

עו"ד רץ רויטקוף: אמרתי אני מקבלת את ההערה ומסבירה שלא הוכרזה כהצעה זוכה מן הטעם שהמציע מגיע מפתח תקוה. זהו. כרגע אנחנו מבקשים אישור לאורכה נוספת עד תום שנת הלימודים הקרובה. עד ספטמבר הקרוב, בתקווה שמכרז חדש, אנחנו עדיין בעיצומה של שנת לימודים ואנחנו מבקשים עד תום שנת הלימודים הנוכחית, בתקווה שנצא למכרז והוא יישא תוצאות.

ג. ראיד: סליחה. צריכים להוסיף כאן שהספק הנוכחי עומד בקריטריונים של העיריה ומרוצים ממנו. אבל הוא לא ניגש למכרז. אבל הוא מסכים להמשיך באותם תנאים אז זה טוב לנו גם כעירייה. בגלל זה ועדת מכרזים מציעה להאריך.

ר. פלוט, רה"ע: יירשם לפרוטוקול. מי בעד?

ש. עואודה: אני יש לי הערה. רונן, א' היסטוריה של כמה דברים וכמה נושאים מסוימים תמיד יש לנו הארכות. אני מציע אם הזכין הזה הוא מתאים, אז לנהל איתו משא ומתן, לגשת למכרז ואז שיקבל את המכרז לתקופה, שלא נבוא כל ינואר להצביע.

אז נפתח את המכרז עד סוף השנה, עד ספטמבר ואם הוא עומד בקריטריונים שהוא ייגש למכרז. שהוא יגיש את המועמדות שלו.

עו"ד רץ רויטקוף: הוא יכול להגיש את המועמדות שלו. אף אחד לא מונע ממנו. הוא פשוט לא מגיש אותה.

ש. עואודה: אולי יישמע ככה שאנחנו מאריכים לו והוא לא ניגש למכרז, כי במכרז אולי נשלם פחות, אולי נשלם יותר. אני לא יודע. ולכן אני חושב שצריך תורת המכרזים לפעול כאן כי זה השנה השניה.

א. גדלקין: יש תהליך שלם,

עו"ד רץ רויטקוף: אני רוצה להסביר רגע, לדייק. כשאישור המועצה ניתן בינואר 25 לפי

תקנה 22 ח' הוא ניתן,

ג. ראיד: חייב מכרז.

עו"ד רץ רויטקוף: סליחה?

ג. ראיד: הוא אומר שוכרי,

עו"ד רץ רויטקוף: לא, בוודאי שחייבים מכרז. אבל מאחר שהמכרזים, מספר מכרזים לא

הצליחו, הגשנו בקשה לאשר באותם תנאי מכרז התקשרות איתו ללא

מכרז. הסברנו למה. הסברנו שלא היו הצעות בכלל באותם מכרזים

שהתפרסמו. וכמובן שההתקשרות איתו ללא מכרז היתה מחויבת

והיא אכן נעשתה כך להיות עפ"י תנאי המכרז. זאת אומרת

ההתקשרות היא כאילו התקיים ונבחר זוכה במכרז.

עכשיו אנחנו מנסים למצוא דרך, למצוא פתרונות אחרים, אולי לחשוב

קצת אחרת כדי לראות מה כן אפשר לעשות להגיע לסיטואציה שכן

יוגשו הצעות.

א. גדלקין: מה שד"ר שוכרי התחיל ביחד עם ד"ר גטאס להגיד שאם ניתן אחרי

כמה פעמים נראה שאין מגישים, האם ניתן לעשות בפטור ולנהל משא

ומתן. זאת היתה הכוונה. אם נצא עוד פעם למכרז ולא נראה וכל פעם

לתת הארכה, אם אחרי שפעמיים לא ניגשו ולא נבחרו זוכים, בסוף זה

ספק חיוני, זה לא איזה דבר שאנחנו עושים פרויקט.

ספק שצריך לעמוד בהרבה מאוד קריטריונים גם מבחינת רישוי וגם

מבחינת הכל, האם יהיה ניתן כמו שנאמר לנהל איתו משא ומתן בסוף

ולסגור איתו. אם נצא עוד מכרז ולא יהיה עוד זוכה.

עו"ד רץ רויטקוף: אז אני אומרת אני מנסה לחשוב על פתרונות שיביאו לתוצאה כזאת

שכן ייגשו למכרז, כי בסופו של דבר יוצא שאנחנו מתקשרים עם אותו

ספק. הוא לא מגיש מצד אחד הצעה למכרז ומצד שני אנחנו מתקשרים

איתו בהיעדר הצעות. זה לא,

ע. בן אליעזר: אני חושב שחבל על הוויכוח.

עו"ד רץ רויטקוף: לא, לא ויכוח.

- ע. בן אליעזר:** רגע, רגע. שניה, שניה. ברורה ההצעה של ד"ר שוכרי וד"ר גטאס. אני מקבל את זה. אנחנו נעשה מבחינה מקצועית את הדברים הכי טובים כדי להגיע לתוצאות המיטביות ואני חושב שמה שעלה פה זה נכון. צריך לבדוק אם אפשר לעשות את זה חוקית, זה הכל.
- ש. עואודה:** עופר, הכוונה שלי אנחנו עכשיו מאשרים לו עד ספטמבר. שנה שעברה בינואר אישרנו לו עד ספטמבר. דהיינו מספטמבר עד דצמבר לא היה,
- ע. בן אליעזר:** היו תהליכים בתוך,
- ש. עואודה:** האישור היה עד ספטמבר.
- ע. בן אליעזר:** אבל היה תהליכים,
- ש. עואודה:** אז היה 4 חודשים כאילו בלי אישור.
- עו"ד רץ רויטקוף:** לא, לא, לא.
- ע. בן אליעזר:** האישור עד פברואר,
- ש. עואודה:** האישור לשנה. לא לשנת לימודים, לא עד סוף אלא עד סוף השנה הקלנדרית הנוכחית.
- עו"ד רץ רויטקוף:** בפעם הקודמת פשוט קצבתם את זה עד סוף שנת הלימודים. מה שתחליטו מקובל.
- ש. עואודה:** אני חושב צריך עד שנה קלנדרית, כי אחרת יבוא בספטמבר,
- ע. בן אליעזר:** מה שד"ר שוכרי מציע שזה יהיה עד דצמבר 26.
- א. גדלקין:** אם אתה רוצה שבאמת, כי בסוף נעשה מכרזים, בואו נעשה או שימצאו זוכה. אם ימצאו זוכה עם נוסח מוסכם על כולם. אז זהו.
- ע. בן אליעזר:** ד"ר שוכרי מציע שההתקשרות עם שלי תהיה עד דצמבר 2026. אני מציע שתעלה את זה להצבעה.
- ר. פלוט, רה"ע:** לא, לא הצבעה. יש פה ענין חוקי.
- ע. בן אליעזר:** חוקי. זה חוקי.
- ש. עואודה:** אין בעיה. ההצעה היתה עד ספטמבר. עד סוף שנת הלימודים.
- ע. בן אליעזר:** אנחנו הבאנו הצעה עד סוף שנת הלימודים. ד"ר שוכרי מציע שזה יהיה עד דצמבר ולא עד סוף שנת הלימודים.
- ר. פלוט, רה"ע:** אני חושב שזה לא טוב ואני אסביר למה. לא טוב אחר כך, אם הוא

בדצמבר לא זוכה, באמצע שנה להתחיל לבחור ולמצוא חדש. אנחנו רוצים שעד ספטמבר אנשים יאכלו. ומ-1.9 זה שנת הלימודים, לתת שנת לימודים מלאה ולא באמצע זה, אחר כך יבוא ההוא. זה לא טוב. לפי דעתי זה לא טוב. אבל אם אתה עומד על זה אני איתך.

ש. עואודה: לא, לא, אני לא עומד על שום דבר.

ר. פלוט, רה"ע: אין לי ענין,

ש. עואודה: בינואר 25 היתה עד סוף שנת הלימודים אבל עובדה שהוא עובד עד היום.

ר. פלוט, רה"ע: הכי טוב לעשות ספטמבר, ספטמבר.

ש. עואודה: רונן, ההצבעה שלנו היתה לפני שנה עד סוף שנת הלימודים שהסתיימה.

ר. פלוט, רה"ע: אז למה לא בחרנו?

ש. עואודה: אז ספטמבר, אוקטובר, נובמבר, דצמבר,

ר. פלוט, רה"ע: למה לא בחרנו?

ע. בן אליעזר: לא הגישו.

ר. פלוט, רה"ע: לא הגישו?

ע. בן אליעזר: הגיש אחד אבל הוא מפתח תקוה.

עו"ד רץ רויטקוף: שניה. קודם כל ההארכה, האישור של ההתקשרות הזו היה בינואר שעבר עד ספטמבר. לאחר מכן המועצה אישרה שוב פעם לבקשתנו את ההארכה ובדרך אנחנו גם הסברנו שהיו מכרזים שלא הגישו אליהם הצעות. זה לא שלא נעשה שום דבר.

ב. ברוב: אבל ד"ר גטאס בדרך כלל יודע איזה מכרזים יש. ד"ר, אתה בעניינים תמיד, היו מכרזים?

עו"ד רץ רויטקוף: בוודאי שהיו מכרזים.

ע. בן אליעזר: לא ניגשו. יש אחד שהיה מפתח תקוה.

ג. ראיד: סליחה. אני חושב חבל על כל הוויכוח הזה. עד סוף ספטמבר זה טוב.

אבל אנחנו צריכים לחשוב איך שעופר הבין אותי נכון, לחשוב על דרכים במידה ולא יהיו לנו זוכים למצוא את הדרך החוקית אם אפשר,

אני אגיד לכם למה הוא לא נגיש, אני חושב.

הוא לא ניגש, לא רצה ניירת והוא לא רצה ערבות והוא לא רצה זה. האם יש דרך חוקית אם לא יהיו לנו זוכים לחתום הסכם איתו בלי לצאת עוד פעם למכרז.

ב. ברוב: השאלה אם הוא ידע. בינינו. שאלה אם הוא ידע שבמילא יקבל הארכה אז לא,

עו"ד רץ רויטקוף: ההסכם הנוכחי הוא הסכם שנחתם ללא יציאה למכרז,

ב. ברוב: זה חתיכת פרויקט הדבר הזה.

עו"ד רץ רויטקוף: בגלל שלא הצלחנו במכרזים קודמים.

ב. ברוב: יכול להיות שרמזו לו שהוא יקבל הארכה.

ש. עואודה: אני מדבר אחרי ספטמבר אם לא יגישו,

עו"ד רץ רויטקוף: צריך להביא למועצה שוב פעם לאישור. כן.

ל. מוסא: סליחה, אני רוצה לשאול שאלה. האם אתם כל פעם מחדש בוחנים את

תנאי המכרזים? אולי התנאים של המכרזים מגבילים את האנשים, כמות האנשים שיכולה לגשת למכרז?

עו"ד רץ רויטקוף: בחנו.

ל. מוסא: כן?

עו"ד רץ רויטקוף: בחנו ושינינו גם אותם. כן. ועדיין לא קיבלנו שום הצעה, למעט במכרז האחרון. וההצעה במכרז האחרון היתה כזו שלא תאמה עד הסוף את התנאים ובכל זאת רצינו לשמוע את המציע ולראות האם הוא הבין אותנו לא נכון,

ע. בן אליעזר: הזמנו אותו.

עו"ד רץ רויטקוף: הזמנו אותו, שמעה אותו ועדת מכרזים. הקושי היה הוא נמצא בפתח תקוה והשינוע מפתח תקוה מדי יום ביומו בלי, למיטב ידיעתי והבנתי, תקן אותי ד"ר גטאס אם אני טועה, האמצעים שלו לשינוע גם היו לא אמצעים שמתאימים ומאושרים ע"י משרד הבריאות. אנחנו לא משחקים עם הדברים האלה.

א. גדלקין: גם אם יש לו חס וחלילה מספיק פקק, תאונת דרכים באמצע, האוכל

לא יגיע פה לילדים.

ע. בן אליעזר: אני רק רוצה להגיד זה הגיע לשולחני והחלטנו גם לעשות פניה יזומה למפעילי שירות כזה, כי אולי הם לא ראו את המכרז ולא קראו אותו, שאנחנו מכירים אותם, כל אחד מעברו הוא, גם היועצת המשפטית, גם אני, לפנות אליהם ישירות ולהציע להם להשתתף במכרז, כי בלי מכרז כרגע אי אפשר. אנחנו נעשה את זה ואנחנו עובדים על הדבר הזה כדי למנוע הישנות של הדבר. ואני חושב שמה שהעליתם פה הוא מאוד נכון והחלטה מה שתחליטו.

ר. פלוט, רה"ע: אני הייתי רוצה לשמוע את יו"ר ועדת מכרזים מה דעתו של אדוני.
ג. ראיד: כן. אני הרי אמרתי את זה, אני חוזר על זה. אני חושב שהארכה עם הספק הזה עד סוף שנת הלימודים זה דבר שנדרש, היום אנחנו נעלה את זה להצבעה. והנהלת העיריה ביחד עם ועדת מכרזים נעבוד על זה לפנות, כמו שאמר עופר, לכמה ספקים כדי שנעשה את הכל שיהיה לנו מציעים אחרים. בסדר?

ר. פלוט, רה"ע: תודה רבה. מר שוכרי, אתה מסכים?
ש. עואודה: מסכים. מסכים.
ר. פלוט, רה"ע: אתה מסכים?
ש. עואודה: אני מסכים עם כל דבר,
ר. פלוט, רה"ע: כל מי שפה דיבר בקשר לזה מסכימים?
ב. ברוב: מסכימים.
ר. פלוט, רה"ע: יש פה מישהו שלא מסכים? טוב. אז מי בעד בבקשה נא להרים את היד. תודה רבה. פה אחד.

5. אישור מתן מקדמות מתקציב תמיכות 2026

עדן: אישור מתן מקדמות מתקציב תמיכות 2025.
ר. פלוט, רה"ע: אוקי. מי מסביר את זה?
ב. קונפורטי: אנחנו אישרנו את התקציב ב-28.12. התקציב אושר ע"י המועצה, טרם אושר ע"י משרד הפנים. יש שמה חילופים של כוח אדם, מנהל המחוז

השתנה, עוד אין לו אישור לחתום כפי שהבנתי. אני מקוה שבימים הקרובים זה יסתדר.

בינתיים גופי הספורט חיים ונושמים וצריכים לשלם התחייבויות ופנו אלינו קבוצת הכדורגל הפועל נוף הגליל והעמותה לקידום הספורט של העיר לקבל מקדמה. ובהתאם לחוזר מנכ"ל 2026 אנחנו מבקשים לאשר את המקדמה שזה 1:12 מהתקציב תמיכות הספורט של שנה קודמת.

סך כל המקדמה 354 אלף שקל. אישרנו פה 350 אלף שקל. זה 250 אלף לנוף הגליל לכדורגל ו-100 אלף לעמותה לקידום הספורט.

ע. בן אליעזר: אני רק רוצה לציין שוועדת תמיכות ישבה על הדבר הזה ובחנה את זה לעומק לראות שאנחנו לא חורגים לא מאמות המידה ולא מהנהלים בצורה מאוד מאוד מסודרת.

א. גדלקין: הועדת תמיכות, צריך להעביר את זה לוועדת תמיכות?

ע. בן אליעזר: היתה ועדת תמיכות.

מ. גנדל: יש הליך שעמותות יודעות שאפשר להגיש מקדמות?

ר. פלוט, רה"ע: מקדמה זה בגלל שעדיין תקציב לא אושר. ברגע שהתקציב לא אושר אתה לא יכול סתם להעביר כסף,

מ. גנדל: כן, עמותה אחרת,

ר. פלוט, רה"ע: אתה צריך 1:12. בוא, אני מסביר 1:12. אבל על זה צריכה להחליט ועדת תמיכות. להביא את זה לישיבת מועצת העיר. אנחנו הרי תקציב העברנו, ברגע שיתקבל פה גם ועדת תמיכות עם כל מה שהצענו ואנשים צריכים להגיש וזה יתקבל פה, ואז יאושר תקציב ונוכל לתת את כל הסכומים.

מ. גנדל: הבנתי. אני אומר שוב האם עמותה ששנה שעברה תוקצבה בתמיכות, תנועת הצופים, יכולה גם לבקש מקדמות באותה מידה?

ע. בן אליעזר: כן.

ר. פלוט, רה"ע: כן, כן. בוודאי. בבקשה, מי בעד בבקשה נא להרים את היד. תודה רבה.

ש. עואודה: היתה לי שאלה.

ר. פלוט, רה"ע: כן. סליחה.

ש. עואודה: בשנה שעברה כשדנו על תמיכה ועל סכום לעמותה לקידום הספורט, עמותת ספורט, היתה לנו הסתייגות מסוימת שזה היה מותנה בהתייעלות ובהישגים,

ע. בן אליעזר: זה לא היה בזה, זה היה בערבות שנתנו להם.

ש. עואודה: האם הדבר קשור לזה?

ע. בן אליעזר: אהבתי את השאלה. ועדת תמיכות דנה בענין הזה לראות שהם עומדים בהתחייבויות שלהם לתוך הדבר הזה. הגזבר נתן חוות דעת, אחרת לא היינו מקדמים את הדבר הזה. זה רשום בפרוטוקול של ועדת תמיכות שהם עומדים בכל ההתחייבויות שלהם מול הגזבר.

ש. עואודה: ובאישור היועמ"שית.

ע. בן אליעזר: ברור.

עו"ד רץ רויטקוף: היועמ"שית היא חברת ועדת תמיכות.

ש. עואודה: אני יודע.

עו"ד רץ רויטקוף: בכל מקרה זאת רק מקדמה. הם צריכים לעמוד בבקשה עצמה.

ר. פלוט, רה"ע: חברים בבקשה, מי בעד בבקשה נא להרים את היד. פה אחד.

6. פרוטוקול ועדת הנחות – לידיעה

עדן: פרוטוקול ועדת הנחות. לידיעה.

ר. פלוט, רה"ע: לידיעה. הלאה.

7. הודעות ראש העיר

ר. פלוט, רה"ע: הודעות ראש העיר. אז יש לי רק הודעה אחת.

ש. עואודה: לפני הודעה שלך אני יכול להגיד?

ר. פלוט, רה"ע: בבקשה.

ש. עואודה: א' כידוע לכם אני וגדלקין ביקרנו את סמיון בראון ביום שבת.

ר. פלוט, רה"ע: הוא לא מספר.

ש. עואודה: הוא ביקש ממני לספר. אז איחלנו לו בשם מועצת העיר וגם עובדי

העיריה הרבה בריאות. המצב רציני ולא ארוחב, אבל אני מקוה מאוד שהוא יאריך ימים ורפואה שלמה.

ר. פלוט, רה"ע: כולנו מודים לכם שנסעתם ודיברתם בשם כולנו וכולנו כמובן שמאחלים לסמיון לצאת מהמצב הלא פשוט שהוא נמצא בו ואריכות חיים והחלמה מהירה כמובן.

הודעות ראש העיר. יש לי רק הודעה אחת כרגע. קצת אני אספר לכם על הפעילות שלנו שהיתה בכנסת בוועדת הכספים וגם אחר במליאת הכנסת. מדובר בהטבות מס. אנחנו ביקשנו קודם כל שזה יעבור לוועדה, איך היא נקראת? ועדת שרים לחקיקה. אחרי שזה עבר שמה זה הלך לוועדת כספים. 3 או 4 ישיבות הדבר הזה נדון בוועדת כספים. מועדת כספים זה עבר למליאה לקריאה ראשונה.

עכשיו אני רוצה להסביר פשוט למה לנו היה כל כך חשוב קריאה ראשונה. הרי היא לא שום דבר. זאת אומרת מקריאה ראשונה יש אולי אלפים, אלפים של חוקים שהתחילו בקריאה ראשונה ונשארו באמת, שגם בממשלה הבאה.

ב. ברוב:

ר. פלוט, רה"ע: בדיוק. שיש לה רצף. זאת אומרת אם מחר נופלת הממשלה, אנחנו לא צריכים לעשות את כל ההליך הזה בחזרה, ללכת לוועדת השרים ושוב ועדת כספים. אנחנו עכשיו מניח תוך 3 חודשים אנחנו רוצים לסיים את הפרשה הזאת. צריך לבוא לוועדת כספים ולעשות מספר דיונים בדיוק על איך זה עובד.

אנחנו גם עובדים שתהיה הצעת המחליטים בממשלה בנושא הזה כדי שאם אי פעם מישו ירצה ללכת ולהגיש בג"צ שגם הממשלה תעמוד מאחורי החוק הזה ואנחנו עושים מאמצים כבירים כדי כמה שיותר להביא את זה לקריאה שניה ושלישית כי זה מה שקובע. ברגע שזה יהיה אז יהיו לנו הטבות מס ב"ה.

חברים, זה לא פשוט. אני הייתי מנכ"ל הכנסת ואני הייתי מעורב בהרבה מאוד חוקים ואני הייתי גם על חוקים, הכל בסדר. אבל אף פעם לא ידעתי שהטבות מס זה דבר שהוא בלתי אפשרי. פשוט בלתי

אפשרי. ואני אומר עשינו הרבה מאוד פעולות ונפגשנו עם הרבה חברי כנסת ודיברנו עם חברי כנסת וביקשנו שיבואו לוועדת כספים והם באו והצביעו ודיברנו והכל בסדר. ובסוף כנסת קיבלה הצעה בפעם ראשונה בהחלטה פה אחד. לא היה אפילו אחד שהוא התנגד, כל מי שהיו בתוך האולם, היו אם אני לא טועה 26 אנשים, בקריאה ראשונה זה עבר. כל המפלגות שהיו שמה כולם הצביעו בעד וזה מה שטוב.

ויש בעיות, לא רק אצלנו. אנחנו מדברים על מספר ישובים שהם מקנאים והם אומרים למה הם כן ולמה הם לא וכל אחד מאיים שאם זה יעבור פה, נלך לבג"צ. הכל בסדר. אנחנו מקדמים את הענין הזה ואני מאוד מאוד מקוה שבחודש פברואר אנחנו נתחיל לדון על הדבר הזה בוועדת כספים שוב. הכל לקראת ההצבעה השניה והשלישית, קריאה שניה ושלישית בכנסת.

ניתן גז, ננסה לעשות ישיבות כמעט כל שבוע כדי לקדם כמה שיותר. זה מה שהיה לי להגיד, קצת לעדכן אתכם וזה דבר מאוד מאוד חשוב. אני מקוה הפעולה הזאת נועדה רק לדבר אחד, המטרה היא דבר אחד, בעקבות זה להביא לפה אוכלוסיה חזקה.

אני רוצה להסביר מה קרה פה. בזמנו היו פה הרבה עליות, היתה עליה מאוקראינה ועליה מרוסיה. באו משפחות, משפחות שלמות. זאת אומרת אמא, אבא, בן ואשתו, זוג צעיר ואנשים מבוגרים. עם הזמן זוג צעיר כשהוא למד עברית, נעמד על הרגליים, הכל בסדר, קם ועזב את העיר ונסע למרכז הארץ.

הם משפחה חזקה כי שניהם עובדים אקדמאים, שניהם מקבלים משכורות טובות. הם יכולים לחזק את העיר. הם נסעו בעצם, ההורים נשארו. אז אין לי שום דבר נגד ההורים, שיהיו בריאים עד 200, אבל הם לא נקראים אנשים חזקים. חזקים נקראים אנשים שיש להם, שהם אקדמאים, שיש להם משכורות טובות והם נכנסים לכלכלה של העיר בצורה מסיבית ורצינית.

אז אנחנו עושים את זה. למשל אתן לכם דוגמאות, אם אתם שמעתם

על מפעל אנבידיה שהוא זכה להקמה בטבעון, זה מפעל שהם צריכים לעבוד שמה קרוב ל-8,000 איש. 8,000 איש, אחד המפעלים הגדולים בארץ, אז אנחנו איתם במשא ומתן לראות מתי שזה אפשר חלק מהעובדים שיבואו לעבוד שם, ושם המשכורות חבל על הזמן, שיבואו לעבוד פה. אתן לכם עוד כמה דוגמאות. יש לנו בציפורית,

לעבוד פה או לגור פה?

ב. ברוב:

לגור, כמובן. לגור פה. לעבוד שמה ולבוא לגור פה. כן. יש לנו למשל, אתן לכם דוגמא, באזור תעשייה ציפורית מפעלי הייטק ואנשים עובדים פה ונוסעים למצפים, נוסעים לחיפה, לקריות. זה חבל. אם מפעלים האלה נמצאים בשטח מוניציפלי שלנו, אין שום סיבה שבעולם שהם גם לא יגורו פה. ואני אומר את זה עוד פעם מפעלי הייטק אנשים חזקים שיבואו לגור פה. אז זאת אמת ורק אמת לצורך מה אנחנו צריכים.

ר. פלוט, רה"ע:

עכשיו כל אחד רוצה, זה נגד ההוא וזה נגד זה, בבלת. בבלת. שום דבר. אנחנו רוצים אוכלוסיה חזקה וזה מה שאני יכול להודיע פה ולא דברים אחרים. איך מביאים לפה, אני דיברתי למשל עם ראש עיריית דימונה, ישבתי איתו בכנסת, הוא היה בכנסת. אמרתי בני, יש לך הטבות מס. מה זה נתן לך? הוא אומר רונן, אני נשבע לך, ככה הוא אמר לי, אני בגלל שקיבלתי הטבות מס לפני 5, 6 שנים באו 10 אלפים זוגות לדימונה, כולם חזקים. משפחות חזקות, משפחות צעירות, עם משכורות טובות. הוא אומר אתה לא מבין איזה מהפך הם עשו בדימונה לכלכלת העיר. וזה מה שאני רוצה. אין לי שום דבר אחר, זה מה שהייתי רוצה לעשות פה.

ב. ברוב:

אבל זה צריך להיות איזה פרויקט, לא רק את ההטבת מס. צריך להיות דיור משותף, משהו. צריכים לעבוד על זה.

ר. פלוט, רה"ע:

ברכה, מה את רוצה שאני אעבוד עכשיו כשאין לי כלום? ברגע שיחליטו שיש פה הטבות מס נתחיל לעבוד. אין פה הרבה עבודה כי כל הבניה, יש בניה, אתם רואים שיש בניה ויש אתרי בניה והכל בסדר. הם יוכלו

גם לקנות פה דירות, אם יהיו עד אז דירות. אם לא, יש לנו עוד קרקע לבנות עוד דירות. זה לא בעיה.

הבעיה היא קודם כל בואו נקבל את זה. לקבל זה בעיה. אני אומר לך מה שעובר עלינו תקופה מאוד קשה ולפעמים אותו חבר כנסת מצביע נגד ואחר כך מצביע בעד. אתה לא יכול להבין אותו למה הוא הצביע ככה, כי אחד מחברי כנסת זרק איזושהי שטות, הוא התעצבן, אחד התעצבן על השני והוא פה מצביע בעד או מצביע נגד. בסדר, אני את זה כבר ראיתי.

אבל יש לנו גם בוועדת כספים לפי כל הישיבות שהיו שמה, היו הרבה ישיבות, רוב מוחלט. כולם מבינים שאת נוף הגליל צריכים לחזק את העיר הזאת, צריכים לראות ואני רק רוצה לומר שצריכים לטפל בבעיה הזאת.

ובעיה שניה שיש לנו, חברים, ואני כנראה בסוף אצטרך להיפגש עם בן גביר. אני אצטרך להיפגש איתו כי אני רוצה לומר לכם מה שהולך מסביבנו, חברים, זה נורא ואיום. חברים, זה נורא ואיום.

ל. מוסא: הוא לא יעזור. אתה חושב שהוא יעזור?

ש. עואודה: מה? לא שמעתי.

ר. פלוט, רה"ע: מה שהולך סביבנו, ד"ר שוכרי, אני מדבר על הרחוב הערבי והאלימות ברחוב הערבי וירי ואתה סופר, אנחנו רק בתחילת שנה ויש כבר 6,

ש. עואודה: רונן, תיפגש עם המפכ"ל וראש הממשלה. תאמין לי. אני יודע מה שאני אומר לך.

ר. פלוט, רה"ע: לא, לא. אני במצב כזה לא רוצה ללכת עם אף אחד. אני הולך כדי לנסות לבקש ולהסביר כמה שהדבר הזה הוא נורא ואיום. ואני לא מדבר על הישוב שלי, אני מדבר על הישובים שהם סביבי ואני חושב שיש לי מספיק כוח לבוא לדרוש מראש הממשלה, לבוא לדרוש ממפכ"ל, לבוא לדרוש מאותו שר ואני לא נכנס עכשיו מי זה השר ולמה, זה ממש לא הקטע.

אני צריך לדרוש מכל השורה הזאת להגיד להם אלף פעם חברים, הולך

להיות פה אסון. זה אסון. תראו מה שקורה בנצרת, חברים. בני 15, ריבונו של עולם. ומי שחושב שאין פה השפעה על נוף הגליל, יש השפעה, לא מזמן נזרק פה רימון לפני מספר ימים בברק, באזור של שכונת ברק נזרק רימון על הגג של בן אדם אחד שיש לו גם בית בנצרת והבן שלו היה בבית. הבן שלו היה בבית, חיפשו אותו, חיפשו את הבן אדם הזה ספציפית. והם היו בבית בנצרת ובן לבד בן 17, 18, זרקו, זה נקרא רימון הפחדה.

- ש. עואודה:** באותו מקום היה רצח לפני שנה. באותו בית.
- ר. פלוט, רה"ע:** באותו בית. חברים בואו, אני חושב ככה, אני לא אשב פה ואני אומר שיהרגו אחד את השני. לא, חברים. לא, חברים, זה לא יכול להיות.
- ל. מוסא:** ראש העיר, אם השר עדיין לא רואה שיש אסון פה, אני לא חושבת שמשוהו ישנה אותו.
- ר. פלוט, רה"ע:** אם מה?
- ל. מוסא:** אם הוא עדיין לא מבין שיש אסון שמתחולל במדינה,
- ר. פלוט, רה"ע:** אז מה את מציעה, אוקי. אז הוא לא מבין. מה אני צריך לעשות?
- ל. מוסא:** אני חושבת שנחכה עד שנוזיז אותו מהמקום הזה כי זה לא המקום שלו.
- ר. פלוט, רה"ע:** וזה אני יכול לעשות?
- ל. מוסא:** אנחנו יכולים לעשות, כולם ביחד.
- ר. פלוט, רה"ע:** את יכולה לעשות? הבנתי. אז בואי נדבר דברים ריאליים. להתלהם גם אני יכול, הכל בסדר.
- ל. מוסא:** אני לא מתלהמת, זה העובדות.
- ר. פלוט, רה"ע:** חכי, חכי. רק אני אומר דבר אחד, עכשיו בואו נהיה ריאליים, זה לא תפקידי ולא אני צריך לעשות ואף אחד לא שואל אותי. אני עכשיו מדבר על דבר אחר, אני אומר חייבת לקום קבוצה ואני אומר כשראשי העיר היהודים פשוט, ואני דיברתי עם ביבס על זה, לבוא ולדרוש, לא מספיק, ראשי המועצות הערביות לא מספיק, זה ממש לא מספיק.
- ואני יודע שהם הולכים וועדת מעקב והם עושים ומשביתים. לא

מספיק. פה צריכים לקום אנשים ולהגיד שכל הבלגן שיש פה זה דבר שיכול בסופו של דבר להצית את כל, בואו, זה לא צחוק. חייב להיות הפסקה. בואו ננוח חודש, חודשיים, בואו, תנו לנו קצת. בואו לא נשמע שכל יום יש רצח. כל יום.

ואתם יודעים מה? אני רוצה לספר לכם משהו. כשאנחנו החלטנו שם לעיר לא חשבנו על התחום הזה, על הדבר הזה. ואני זוכר שהיה פה, תמיד כשהיה פה משהו, בנצרת, לא פה, סליחה, פעם אנסו איזושהי בחורה, פעם אנסו ועוד אמרו שהיא מקורבת לראש העיר ואז אני התחלתי לקבל טלפונים מכל הארץ רונן, מה קרה פה? מה, מה? אמרתי שום דבר. איך? אבל אמרו נצרת. אמרתי אז שהיינו נצרת עילית.

אמרתי חבר'ה, אני לא יודע מה, מו. כי כל בלגן שהיה הייתי מקבל טלפון. ברגע שאנחנו החלפנו שם, רק לפני יומיים התקשרה אלי כתבת של רשת ב' ואומרת תגיד לי בבקשה, מה השם של הילד שנהרג אצלכם? אני אומר לה גב', לא נהרג. מה זאת אומרת? אתה לא מנצרת? אמרתי לא גב', תמחקי שמה, תכתבי פלוט רונן הוא ראש העיר של נון הגליל. כנראה שאצלך הרשימות לפני עשר שנים. תחליפי. זה לא.

אני אומר לה אני לא, אין לי איך לעזור לך כי אני לא יודע את השם, אבל אני אתן לך טלפונים אם את רוצה לבדוק שתוכלי, שיגידו לך בדיוק מה השם של אותו ילד שהרגו.

שינוי השם היה דבר גדול.

ב. ברוב:

ר. פלוט, רה"ע:

מדובר בילדים בני 15, 16, 17. מדובר בבית מרקחת היה אחד. מדובר ברופא שהיה אחד. בואו, זה אנשים במוסך שאין להם שום קשר לשום כלום. ואתם יודעים, אולי 70, 80 אחוז גם לא מחפשים אותם אנשים, זה בכלל בטעות. קם בן אדם בבוקר בא לעבודה, הוא לא עשה לאף אחד שום דבר רע. הוא לא חוזר הביתה.

אז אני אומר שגם בקטע הזה אנחנו רוצים לשים את כל הכוח שלנו כדי לעבוד עם הממשלה, גם ראש הממשלה, אני מסכים איתך, ד"ר

שוכרי, כן, ואני לא אומר שהוא לא, לבוא אליו. אבל גם בן גביר, אני אומר בן גביר שישמע מראשי רשויות יהודיות חד משמעית אדוני, זה לא יכול להימשך. בואו תראו מה ניתן לעשות כי חייבים לעשות משהו. בזה גם אני מתכוון גם להתעסק. בבקשה גב'.

ל. מוסא:

ברשותכם רציתי לשאול שאלה לא קשורה לנושא הזה. אנחנו שומעים על כל מיני התרחשויות באזור. השאלה שלי האם קיבלה העירייה איזושהי הודעה על מוכנות, התכוננות לאיזשהו תרחיש שיכול לקרות? בקשר לאיראן.

ש. עואודה:

ר. פלוט, רה"ע: כן, כן, כן. אני רוצה להגיד לך משהו אחד. בדרך כלל פיקוד העורף ומפקד פיקוד העורף הוא זה שמעדכן את ראש העיר. עד לרגע זה, לא יודע, משהו עכשיו התקשר אלי מאוד מאוד, לא יודע מה זה, לא רוצה באמצע זה לענות, אבל עד לרגע זה לי לא ידוע שום דבר.

מה שקשור לאיראן זה בכלל אופרה אחרת. אני אסביר למה. עד שהטיל מאיראן מגיע לפה זה לוקח הרבה שעות. זאת אומרת הזמן של טיל, אם יש רק תזוזה שמה, זזים קצת אנחנו כבר יודעים. תזוזה. עד שיוצא טיל זה לוקח 8, 9 שעות. זאת אומרת זה הרבה מאוד זמן בגלל המרחק, להתכונן. אנחנו יודעים מהר מאוד אם זה מדובר פה באזור פה שלנו. אבל אם זה משמה יש מספיק זמן מתי לעדכן אותנו. כמובן שאנחנו נעדכן מיד חברים. אבל כל אחד פה,

א. גדלקין:

זה בדיוק מה שפורסם. אחד לאחד פורסם את זה עכשיו. היו הרבה ברשת, זה מה שפורסם.

ש. עואודה:

לא, זה ידיעות של ערוץ 12 שהמריאו פי 2, כל עוד עדיין יש גם הוראות או ידיעות,

ר. פלוט, רה"ע:

חברים, בואו נאמר כך אם היה משהו, אני רוצה להאמין שזה היה תמיד, אם היה משהו שראש העיר צריך לדעת את זה היו מודיעים לי, כן? לפחות הייתי מקבל עכשיו הודעה, משהו. עד לרגע זה אני לא קיבלתי ואני לא יודע. בבקשה ד"ר.

ש. עואודה:

טוב. אחרי שרון מרוב הידיעות שהביא לכם הוריד סוכר, בהצלחה לבן

של למיס,

ר. פלוט, רה"ע: בירכנו אותם.

ש. עואודה: הביאה ממתקים וזה עם תעודת כשרות,

ר. פלוט, רה"ע: גב' למיס, אני רוצה להגיד לך משהו.

ש. עואודה: הוא עכשיו עבר שלב א' ו-ב' בגסטרו, הוא קיבל התמחות שניה בבני

ציון.

ר. פלוט, רה"ע: אני רוצה להגיד לך משהו. אם יש לנו, לכולנו פה, מכנה משותף תענוג

בחיים זה מאותם ילדים. אני רק מסתכל הרבה והרבה חושב על הבן

של ד"ר שוכרי, אני חושב עליו הרבה, כמה שלפעמים מצב משנה, כל

מצב, פעם היית במצב כזה, פעם במצב כזה, פעם במצב כזה ואני

מסתכל על הילדים של ד"ר שוכרי ואני אומר שהוא יחד עם אשתו

שהם הכי מאושרים בעולם. אין אושר יותר מזה שאתה מגדל ילד

ובסוף אתה אומר בסוף כמה שהכנסתי לו ומה שזה יצא. שמחתי מאוד

כשד"ר שוכרי כתב בקבוצה שלנו וראיתי מיד איך החברים הגיבו כי

באמת מאחלים, בואי, אנחנו כולנו חברים פה, אנחנו מאחלים באמת

הרבה הצלחה. ואם יש תחום, לפחות בתחום הזה, שאין גזענות ואין

בלגן וכשאתה מגיע לרופא, אתה מגיע לכירורג, אתה מגיע לדברים הכי

הכי קשים אין יהודי ואין ערבי.

ואני אומר לכם חבל שזה לא ביתר התחומים. בתחומים האלה זה

מתחיל מרפואה אבל זה לא מתקדם הלאה וזה חבל. אבל פה לפחות

כשבן אדם מתקדם בצורה כזאת כולנו, כל החברים שישבנו פה, גב',

בירכנו. תמסרי גם לבעלך.

ל. מוסא: תודה רבה. תודה לכולם.

ר. פלוט, רה"ע: ואנחנו ממשיכים לברך ומאחלים הרבה הצלחה. ד"ר שוכרי הוא פשוט

יש לו ידיעה שלאנשים פה אין מספיק סוכר, אנשים אין להם מספיק

סוכר, אז הוא הביא פה דברים, אומר אני כרופא אומר לכם תאכלו.

אבל עד שד"ר שוכרי יחתוך את זה או שהוא יחלק את זה, חברים, אני

רוצה רק שתדעו שוועדה מקומית שלנו בעירייה קידמה את הענין של

טאבו חדש באזור תעשייה ג'. וכמו שאתם זוכרים, חיים ומנחם, ועדה מקומית החליטה לקדם את אזור תעשייה ג'.

כמו שאתם זוכרים שדיברנו שאנחנו רוצים להפוך אותו לעולם נקי, אנחנו רוצים להפוך אותו לאולם אירועים, של שמחות, של מסעדות וכמה שפחות כל המוסכים וכל המסגרות. הם קידמו את זה. אני מקווה שבחודש מרץ זה יתחיל להיכנס ואנחנו נתקדם.

ע. טובול:

רונן, פרויקטים שהם משפרי דיור, אם כבר העלית את זה. זה משהו שלא קיים בעיר. דיברת על אוכלוסיה חזקה. אוכלוסיה חזקה זה אנשים שיש להם בית, שיש להם משכורות ואז הם עוזבים אותנו.

ר. פלוט, רה"ע:

חברים, עוד כמה דקות, עוד לא סיימתי. חברים, עוד לא סיימנו. היתה פה שאלה. אנחנו הרי יוצאים בכל מיני הגרלות ואנשים זוכים וב"ה זוכים, גם הרבה זוכים, יש לי אחת שאני מכיר אותה מהכנסת שהיא הסדרנית של הכנסת, כן? וראתה אותי בכנסת, רוני, רוני רגע. הבת שלה זכתה במחיר מטרם בנוף הגליל ואומרת לי איך נוף הגליל, אנחנו נבוא. היא ובעלה זוג צעיר.

עכשיו שאלה פה ענת מה קורה עם משפרי דיור? מתי יהיו הגרלות? אז אני רוצה לומר לך לפי הערכתי אין עוד הרבה מאוד אנשים שהם זכאים להגרלות שאין להם דיור. זה הולך וזה מתקצר. ממש אפשר לומר עוד 100, 150 אולי מאז כמה שזה היה. ברגע שזה ייגמר יכנס הדבר השני בהמשך. ואיפה שיש היום משפרי דיור שמה כבר אין מישו שהוא בלי דירה,

דובר:

אין זכאים תושבי העיר.

ר. פלוט, רה"ע:

בדיוק. חברים, תודה רבה לכולם. נעלתי את הישיבה. תודה.

סוף הישיבה